

[Arne Bertelsen.]

eventuel gunstig virkning af denne særbestemmelse kunne danne basis for den dengang påtænkte revalideringslov. Det har særbestemmelsen også gjort, skønt man ikke har undersøgt virkningerne af den — en højst passende opgave for socialforskningsinstituttet.

§ 263-princippet følges i revalideringslovens § 7, dog med en meget væsentlig ændring: medens den udvidede hjælp efter § 263 kan ydes en polioramt fra det øjeblik, der iværksættes behandling — altså allerede under hospitalsopholdet, gennem en eventuelt meget langvarig ambulans behandling metode og endelig under den egentlige erhvervsmæssige revalidering — træder hjælpen til underhold under revalidering i henhold til revalideringslovens § 7 først i kraft på det tidspunkt, da revalideringen begynder. Dette er en ganske urimelig forskelsbehandling, så sandt som det er invaliditetens grad og ikke dens årsag, der må være afgørende. Det rigtigste må være, at revalideringslovens § 7 ændres, så den fuldt ud bliver overensstemmende med den nuværende forsorgslovs § 263, stk. 4. I hvert fald bør lovforslagets § 53, stk. 3, udgå, enten fordi det overflødiggøres ved en ændring af revalideringslovens § 7, eller fordi det giver en urimelig forskelsbehandling af i øvrigt ensartede invaliditetsgrupper.

§ 70 handler om særforborg m. v. og svarer ifølge lovforslagets bemærkninger, hvad angår stk. 1, til den gældende lovs § 66, stk. 1, og § 69, stk. 1, 1. punktum.

For det første må der være en trykfejl i § 70, idet der i stk. 1, 3.-6. linje, står:

„... opdragelse, underhold og kur og pleje af ... vanføre, lemlæstede ...“, medens ordene i den gældende lovs § 66, stk. 1, 1.-4. linje, lyder:

„... opdragelse, underhold, forsørgelse, kur og pleje for ... vanføre, lemlæstede ...“;

enten er ordet „forsørgelse“ faldet ud mellem de to og'er i § 70, eller også er ordet „forsørgelse“ bevidst udgået, og det ene „og“ skal da slettes.

For det andet tales der her igen om begreberne „kur og pleje“. Jeg har allerede knyttet visse bemærkninger til disse begreber og skal her tilføje: det er trods gentagne ansøgninger aldrig blevet tilladt

Samfundet og Hjemmet for Vanføre som statsanerkendt særforborgsinstitution for vanføre og lemlæstede at oprette og drive plejehjem for vanføre, specielt — som vi har ønsket det — i form af arbejdsplejehjem, hvor de vanføre kan udnytte eventuel resterende arbejdsevne. Mon det ikke er på tide, at bestemmelsen om pleje for vanføre og lemlæstede nu enten gøres effektiv eller også udgår af loven, fordi det blot har været det, jeg kalder kling-klang eller en pleonasme?

Er for øvrigt ordene „vanføre og lemlæstede“ andet? Kan man tænke sig en lemlæstet, som ikke er vanfør? Er det ikke også en overflødig pleonasme?

I § 70 om særforborg omtales vanføre på linje med svagtbegavede, epileptikere, talelidende, blinde og svagsynede. Den i den nugældende lovs § 256 forekommende 28 år gamle definition af, hvad der forstås ved vanfør eller lemlæstet, er fuldstændig udgået. Medens der findes så sikre kriterier: kliniske eller talmæssige — intelligenskvotient, synsstyrke og synsfelt, audiometri — for de øvrige i § 70 omhandlede lidelser, at en i loven fastsat definition er unødvendig, gælder dette ikke for vanførhed. Det drejer sig her om så mange forskellige lidelser, former og grader, og der er så betydelige divergenser folk imellem om begrebets afgrænsning, at en i loven fastsat definition er uomgængelig nødvendig. Er det den højtærede socialministers hensigt, at han selv og hans embedsmænd vil bestemme, hvem der kan betragtes som vanfør? I så fald vil det være uhyre vanskeligt for ikke at sige umuligt at administrere en særforborg for vanføre. Eller er det blot en forglemmelse? Man må håbe det sidste og i så fald håbe, at Steinckes fornuftige definition kommer igen.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker de forskellige partiers ordførere for velvillig og saglig behandling af det foreliggende lovforslag. En del af særforborgen er jo tidligere udskilt til selvstændig lovgivning, og vi har for ikke så længe siden gennemført en dybt indgribende ændring af åndssvageforborgen og også vedrørende f. eks. blindeforborgen taget skridt af betydning.

Børneforborgsafsnittet bør udgå af forborgsloven som her forudsat. Vi har jo for